

У име Оца и Сина и Светога Духа

Данас браћо и сестре сабрани на данашњи велики празник, празник Видовдана, празник који је постао центар духовног живота и центар Српскога народа. Празник који нам говори и показује шта је наш живот овде на земљи и зашто вреди живети овде на земљи. То нам је показао Свети великомученик Кнез Лазар, са својим витезовима, са својим војницима, са целокупиним Српским народом, који су се на Видовдан пре 625 година, свесно определили за Царство небеско јер знали су да је земаљско за малена Царство, а Небеско увек и довека. Но да би се они могли определити и кренути на једну заједничку жртву „всесоженија“, на жртвовање својих живота, своје младости, своје снаге, они су били припремљени за тако велику жртву, припремљени су Светосавским Јеванђељем, Јеванђељем Светих Немањића, који су се трудили да створе ни велику ни малу Србију, него су се трудили да створе Свету Србију. И Свети Кнез Лазар и наш народ тада и његови витезови знали су, да се Света Србија ствара само на Јеванђељским принципима и на девизи: „Све за Христа, Христа ни за шта“.

То је оно што је определило Светога Кнеза, цео наш народ, да крене у неравноправну борбу. Јер Свети Кнез је говорио: „Не брине ме то колика је снага непријатеља, него која је вредност онога што ја браним“. А он је бранио крст часни и слободу златну свога народа. Знао је Свети Кнез да без часнога крста нема слободе овде на земљи. Варају се и варају друге они који обећавају неке слободе, без крста, без страдања, без имена Христовога у своме програму. Али Свети Кнез је то знао, и цео наш народ је то тада знао и зато је Видовдан постао један центар, једно сочиво које сажимамо у себи, све оно што је Свето и честито и милом Богу приступачно у нашем народу. Свети Кнез Лазар је то показао, и ту своју одлуку и ту своју веру, запечативши крвљу својом, положивши и главу своју на Косову Пољу.

Данас, после 625 година, Свети Кнез Лазар, заједно са Светим Савом

и са осталим Светитељима из рода нашега, прави хаџилук по Српској земљи, врши смотру над данашњим Србима, да види да ли су и данашњи Срби опредељени за те идеале, за које су они своје животе положили. На жалост они су се разочарали у данашњу генерацију Срба, јер данашња генерација Срба је показала да није спремна да следи Светога Кнеза и његове витезове, у тој часној борби за крст часни и слободу златну. Постали смо спремни да све изневеримо, да све продамо, да све препустимо непријатељима нашим, да тражимо своју будућност на некој другој страни, за коју немамо алтернативу, да тражимо спасење нашем народу, и нашој држави Србији у Европској унији. И спремни смо да за учлањење у то безбожно друштво, жртвујемо све наше светиње, све наше идеале, све оно што је кроз векове било луча светиљка, и звезда водиља нашем народу.

Да није било оваквог Јеванђеља Кнеза Лазара, тог Косовског Јеванђеља: „Све за Христа, Христа ни за шта“, наш народ не би се могао одржати у вековном агарјанском ропству. Али захваљујући томе опредељењу и тај народ који је живео у ропству, он је био опредељен за исте идеале, за крст часни и слободу златну. Издржао је ропство, дочекао је слободу, а после слободе изгубио је оријентацију.

Свети Кнез Лазар данас нам поручује, свима нама овде окупљенима и свима Србима ма где да живе, да без часнога крста ми губимо пут, ми се губимо у историји на разним раскршћима и странпутицама, не знамо куда идемо и не знамо где ћемо доћи. Када би смо се држали крста часнога знали би, ако напустимо пут Светог Кнеза Лазара, доћемо у земљу недођију. А када одемо са ове земље, доћемо у место мучења у вечни пакао у муку вечну, а не у живот вечни ради кога се Свети Кнез Лазар и остали Српски витезови и мученици и Косовски и по-Косовски до дана данашњега страдалници Српскога рода где се данас налазе. Наш је циљ, наш је призив и позив од Светога Кнеза, треба га послушати, треба га

саслушати и одазвати се на његов позив, онако радо како су се одазвали Српски витезови на његов позив, да крену на Косово равно, да тамо бране оно што је најсветије а то је крст часни и слободу народну. Само кренувши за његовом стопама, следујући његовом путу, његовом примеру, ми можемо бити сигурни да ће нам Бог поново даровати ону духовну вредност, оно сазнање, да без крста часнога нема блаженства ни овде на земљи ни у ономе другоме свету.

Нека би Господ услишио наше данашње молитве и сузни вапај Кнеза Лазара и осталих угодника из рода нашега, да наш народ пробуди, да га отрезни, да га упуту на прави пут чувања своје вере Православне, да не идемо за лажним учитељима, за лажним Месијама, за прихватањем разних заблуда, екуменизма, папизма и свега осталог, него да останемо верни следбеници Светога Саве, и Светосавског Косовско-Лазаревског Јеванђеља: „Све за Христа, а Христа ни за шта“. Само тако браћо и сестре, можемо бити сигурни, да ће наш народ имати своју будућност овде на земљи, и да ћемо се заједно са нашим Светим претцима радовати у Царству небескоме и тамо заједно славити Господа нашега Исуса Христа, са Оцем и Духом Светим кроза све векове и сву вечност. Амин.